

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN 5/2022

S těmi, kdo se připravují na přijetí biřmování, jsme společně hledali odpověď na otázku, proč je tato svátost zvláště dnes důležitá. Setkání se už pomalu chýlilo ke konci, když se ozvalo bezelstné: „Proč vlastně biřmování, když Ducha svatého máme už od křtu?“

Proč je dobrá otázka, zvláště děti jistého věku ji kladou až do vyčerpání rodičů. Proč je otázka po příčině, ale může být také otázkou po smyslu.

Ptáme-li se po příčině, obvykle vědomě či nevědomě hledáme viníka. Kauzalita vede k původci, a když víme, kdo to zavinil, hned je nám lépe. Kazem tohoto přístupu je, že situaci obvykle ani trochu nezlepší. Když zjistím, kdo zapálil dům, vím sice, na koho se zlobit, ale dům hoří dál. Možná by bývalo bylo užitečnější hasit. Hledání viníka však má své svůdné ale: když ho najdeme (a to je téměř jisté), ujistíme se, že viníky nejsme my. A nejsme-li viníky, pak jsme oběťmi. A z titulu oběti si ledacos zdůvodníme, obhájíme a někdy dokonce omluvíme.

Na otázku *proč* můžeme reagovat také v duchu hledání účelu. K čemu je to, co mě postihlo? Jaké nové výzvy (rozuměj příležitosti) se mi tím otevírají? Z jakých kolejí mě to nutí vybočit, co mám přehodnotit? Opustíme-li linii kauzality, příčinnosti, přijdeme sice o viníka a lákavou možnost se litovat, ale získáváme mnohem konstruktivnější pohled na skutečnost. Konstruktivnější už proto, že – na rozdíl od důrazu na příčinu – zaměření na účel znamená nasměrování do budoucna. Nejsme oběti, ale spolutvůrci své budoucnosti. Je vždy cosi tragického na tom, když člověk – a křesťan zvláště – rezignuje na své možnosti pod záminkou, že nemůže změnit to, co by chtěl.

Tohle jsem tazatelce pochopitelně nevykládal. Připomněl jsem význam biřmování jako zpečetění (confirmatio) křtu, a to minimálně dvojím způsobem. Jestliže jsme byli pokřtěni jako děti, můžeme při obnově křestního vyznání v rámci biřmování vlastně poprvé dospěle říci své výslovné *uěřim* ve svátostném kontextu. A Bůh v odpovědi na naše svobodné a vědomé (dospělé) *ano*, říká své *ano* tím, že nás naplní svým Duchem.

Čím více jsme nuceni se v situaci menšiny rozloučit s pouhým tradičním křesťanstvím, tím více nabývá na významu reflektované a manifestované rozhodnutí jednotlivce stát se křesťanem dospělým, tedy svobodným, zodpovědným a otevřeným vanutí Ducha svatého, ať už zafouká odkudkoli.

Vážení čtenáři, srdečně vás zvú na udílení svátosti biřmování, které proběhne v neděli 19. června v 9:30 v sedlecké katedrále.

P. Pavel Tobek

Z OBSAHU

Aktuality	02
Program Noci kostelů	04
Pastorační rada farnosti	08
Ze sedlecké farnosti	09
Církevní gymnázium	10
Církevní mateřská škola	11
Napsali jste...	
Vikariátní setkání mládeže	12
Výlet společenství dětí	12
Držet se s ostatními	12
Rozhovor s Klárou Cinerovou	13
Rozhovor s Kateřinou Grenarovou	16
Fejeton	19
Kalendář akcí	20

TIRÁŽ

ZPRAVODAJ
farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín
5/2022

Vydáno: 5. 6. 2022

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná
Hora, Bykán a Třebonín.

Vydává:

Římskokatolická farnost — arciděkanství
Kutná Hora,
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
Tel.: 327 512 115
www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová
tel.: 739 036 987
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 15. 6. 2022

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky
krátit.

KONTAKT NA KNĚZE

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či
setkání s knězem, chcete navázat kontakt
s naším společenstvím nebo se třeba jen
zeptat na cokoli ohledně křesťanství, nevá-
hejte se obrátit na duchovního pastýře
farnosti:

P. Jan Uhlíř, arciděkan
tel.: 777 339 233
e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz

AKTUALITY

Otázky a dárky pro otce Jana

Ještě do středy 8. června můžete posílat otázky na
otce Jana, které zodpoví v rozhovoru připravova-
ném pro příští vydání Zpravodaje. Čekáme na ně
na e-mailu katerina.grenarova@khfarnost.cz.

Stále také můžete přispět fotografiemi, které by
otci Janovi připomínaly roky strávené v Kutné
Hoře, posílejte je rovněž do 8. června na e-mail
jaroslav.bouska@khfarnost.cz. Vytvoříme z nich
fotoknihu, kterou otcí Janovi předáme při loučení
na svátek svatého Jakuba.

A pokud se chcete podílet na dalším společném
dárku za celou farnost, přispějte libovolnou částku
do pokladničky v kostele či na účet
č. 5731598862/5500 (do zprávy uveďte „otec
Jan“). Čas máte do konce června. Pokud vás zají-
má, co přesně otec Jan dostane, obraťte se na Ani-
čku Hylskou; zde tuto informaci nezveřejňujeme,
aby obdarovaný nebyl ochuzen o překvapení. ☺

-red-

Změny bohoslužeb v červnu

Při slavnosti Těla a krve Páně, v neděli 19. června,
budou zrušeny mše svaté ve vesnických farnos-
tech. Všichni jsou srdečně zváni na slavnostní mši
svatou v 9:00 do chrámu svatě Barbory, případně
do Sedlce, kde bude od 9:30 mše svatá s udílením
svátosti biřmování.

Od 20. června do 1. července bude mít P. Jan
Uhlíř dovolenou. V neděli 26. června bude mši
svatou v 9:00 u Svatého Jakuba celebrovat P. Jiří
Vojtěch Černý. Poutní mši svatou na Nové Lhotě
bude od 11:00 celebrovat P. Petr Tobek.
V bykánské farnosti ten den mše svatá nebude.
Informace o pořadu bohoslužeb ve všední dny na-
jdete v aktuálních ohláškách; některé mše budou
zrušeny nebo nahrazeny bohoslužbami slova.

-red-

Dědictví po sourozencích Maříkových

Před necelými deseti lety se P. Jan Mařík se svou
sestrou Marií rozhodli odkázat svůj dům na Palac-
kého náměstí kutnohorské farnosti. Letos na jaře
proběhlo dědické řízení a dům byl na farnost pře-
veden. Byty v prvním poschodí již byly upraveny
a nabídnuty trojici ukrajinských maminek s dětmi,
které patří do našeho společenství, a také řeckoka-
tolickeému knězi a jeho manželce, kteří sem rovněž
přijeli z Ukrajiny. S vděčností za to, že sourozen-
cům Maříkovým vždy leželo na srdci dobro farní
rodiny, na ně vzpomeňme v modlitbě.

-red-

**Římskokatolická farnost –
arciděkanství Kutná Hora**

Večerní prohlídka kostela v Gruntě

Již v sobotu 18. června začne v kostele Nařebevzetí Panny Marie v Gruntě festival Kutnohorské léto. Od 20:30 jste sem srdečně zváni na varhanní koncert a komentovanou prohlídku při svíčkách. Program připravují Michal Hanuš a Lubomír Krátký. Dobrovolné vstupné bude využito ve prospěch kostela.

-red-

Boží tělo ve Svaté Barboře

Slavnost Těla a krve Páně budeme slavit v neděli 19. června od 9:00 v chrámu svaté Barbory. Bezprostředně na mši svatou naváže tradiční eucharistické procesí, které bude zakončeno na střeše kaple Božího těla. Do průvodu jsou pozvány děti, zejména děvčata. Organizační schůzka a nácvik bude přede mší svatou, od 8:30 v chrámu svaté Barbory. Je důležité, aby se děti nácviku zúčastnily. Měly by být oblečeny do bílých nebo světlých šatů a mít s sebou košíček, ve kterém ponešou květiny (mohou si je přinést z domova, případně je dostanou na místě ze zásob, které pro průvod připraví naši senioři). Pokud plánujete své děti do průvodu poslat, přihlaste je do pátku 17. června u Barbory Kutilové (tel.: 721 278 478).

-red-

Katolická charismatická konference

Ve dnech 6. – 10. července se po dvouleté pauze na brněnském výstavišti opět uskuteční katolická charismatická konference. Již 31. ročník nabídne pestrý duchovní program, tentokrát s mottem „V Něm je náš pokoj...“ (Ef 2,14–22).

Klíčovým pojmem letošní konference je slovo *usmíření*. Máme se pokusit překonat příkopy a propasti, které ve společnosti i v konkrétních vztazích během uplynulých dvou náročných let vznikly. K tomu jistě napomůžou jak přednášky hostů konference (Pavol Strežo, P. Josef Prokeš, Kateřina Lachmanová, P. Šebestián Smrčina, Pavla Petrášková), tak zejména modlitební večery, které se tentokrát budou konat každý den. Nebude chybět ani modlitba chval za doprovodu konferenční Chapely.

Zahraničním hostem konference je propagátorka iniciativy Mary's Meals Milona von Habsburg, s níž se budou moci dobrovolníci z tohoto hnutí také osobně setkat. Součástí programu bude opět i divadlo nebo paralelní tzv. dětská konference pro děti od 4 let. Vítání jsou i rodiče s velmi malými dětmi, pro jejichž pohodlí bude vyhrazen zvláštní sektor s kobercem.

Kromě příležitosti prohloubit svůj vztah s Bohem si zřejmě letos více než kdy jindy budeme vážit a naplno užívat možnosti být spolu, obnovit přátelské i rodinné vztahy třeba na procházce mezi konferenčními pavilony se zmrzlinou v ruce. Můžeme tak naplno vnímat hodnotu všeho, co jsme možná dříve považovali za samozřejmé, a uvědomovat si, kolik vzácných darů denně dostáváme. Jste tedy všichni srdečně zváni – přijďte a nechte se obdarovat také hlubokým Božím pokojem.

Další a podrobný program je k dispozici na adrese konference.cho.cz nebo na telefonním čísle 777 087 736.

Paulína Pastyříková, přípravný tým KCHK 2022

NOC KOSTELŮ

*Za dne ať Hospodin dává
svou milost, celou.*

NOC

mu budu zpívat a chválit ho.

Strv. 2.42,9

10.06.22

KOSTEL SV. JAKUBA, KUTNÁ HORA

- 17:50-18:00 Hlas zvonů nad městem zní
18:00-18:45 Mše svatá na poděkování za Boží ochranu
19:00-20:15 Jak se sv. Jakub opravoval a proměnil
prohlídka s výkladem o čerstvě dokončených opravách kostela
20:30-22:00 Zeptejte se průvodce na to, co vás nejvíc zajímá
prohlídka hudebně doprovází varhanní hudba v podání Milana Slabého
20:30-22:00 Mezi krovy k nebi blíž
prohlídka běžně nepřístupné půdy kostela
22:00-23:00 Celou noc mu budu zpívat a chválit ho
varhanní hudba se zpěvy žalmů v podání Viktora Darebného

KOSTEL PANNY MARIE NA NÁMĚTI, KUTNÁ HORA

- 18:00-19:30 Ticho kostela promlouvá, prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, meditaci, modlitbě
19:30-20:15 Koncert duchovní hudby - Lucie Mrňáková a Milan Slabý
20:30-21:00 Kostel Panny Marie Na Náměti a výtvarné umění
komentovaná „procházka“ duchovním prostorem s výkladem Ondřeje Holého
21:00-22:00 Ticho kostela promlouvá, prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, meditaci, modlitbě

KAPLE BOŽÍHO TĚLA, KUTNÁ HORA

- 19:00-22:00 Plamen svíčky za Ukrajinu
příležitost ke ztišení a modlitbě za ukončení války a za její oběti

KATEDRÁLA NANEBEVZETÍ PANNY MARIE A SV. JANA KŘTITELE, KUTNÁ HORA- SEDEC

- 18:00-18:30 Ticho kostela promlouvá, prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, meditaci, modlitbě
18:30-20:00 Komentovaná prohlídka sedlecké katedrály - Karel Vopařil
21:30-22:00 Modlitba v duchu Taizé

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE, KUTNÁ HORA

- 17:00-20:00 Volná diskuze s o. Maximem nejen o pravoslaví
17:00-17:30 Paraklisis (moleben) Nejsvětější Trojici (bohoslužba)
18:00-18:30 Povídání o ikonách a workshop pro děti (i dospělé) aneb, jak vznikají ikony
19:00-19:30 Pravoslavný zpěv různých místních tradic (pravoslavný chrámový sbor)

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO, KUTNÁ HORA

- 19:00 Jan Řepka – písničkář – speciální program pro Noc kostelů
20:00 Jan Řepka – písničkář – speciální program pro Noc kostelů
21:00-22:00 Ticho kostela promlouvá, prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, meditaci, modlitbě

KAPLE SV. VÁCLAVA VE VLAŠSKÉM DVOŘE, KUTNÁ HORA

- 19:00-22:00 Komentovaná prohlídka při svíčkách
prohlídky budou probíhat v půlhodinových intervalech

KOSTEL ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ, KUTNÁ HORA

- 18:00 Slavnostní fanfáry
18:30 Prozpěvování před kostelem
20:00 Koncert kapely Pranic

MODLITEBNA CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ (BÝVALÁ SYNAGOGA)

KUTNÁ HORA, SMÍŠKOVA ULICE

18:00-21:00 Čtení z Pisma svatého a varhanní hudba

MODLITEBNA SBORU CÍRKVE BRATRSKÉ, KUTNÁ HORA, MASARYKOVA ULICE

17:00 Sladké povídání – přednáška Lady Bartošové

Co mají společného čokoládovna Lidka a sbor Církve bratrské?

18:00-21:00 Kavárna s občerstvením

19:30 Chválicí skupinka - prostor pro chválu a modlitby

MODLITEBNA KŘEŠŤANSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

KUTNÁ HORA, ULICE JANA PALACHA (BÝVALÁ DRUŽINA ŠIPŠÍ)

19:00-23:00 Orbis pictus

výstava ilustrovaných plakátů s důležitými událostmi z Komenského života

19:00-21:00 Škola hrou – tvořivé pokusy a písničky pro děti

19:00-21:00 Brána jazyků otevřená – výborná káva a malé občerstvení

21:00-23:00 Jako letní sním – projekce historického filmu o životě Komenského

19:00-22:30 To nejlepší z Komenského

hudební produkce proložená myšlenkami člověka, který předběhl svou dobu

KOSTEL SV. VAVŘINCE, CÍRKVICE

18:00-20:00 Ticho kostela promlouvá, prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, meditaci, modlitbě

KOSTEL SV. ONDŘEJE, CHLÍSTOVICE

17:00-21:00 Výstava maleb kostela, před kostelem možnost kresby kostela dětmi i dospělými

18:00 Brass Amsable GB – hudební vystoupení

18:45 Prohlídka kostela

19:15-21:00 Ticho kostela promlouvá, prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, meditaci, modlitbě

KOSTEL SV. JAKUBA, JAKUB

18:00-19:00 Ticho kostela promlouvá, prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, meditaci, modlitbě

19:00-20:00 Koncert folkové kapely Jetojedno

KOSTEL SV. VAVŘINCE, KAŇK

18:00-19:00 Koncert žáků houslové třídy MgA. Lenky Drahotové

19:00-21:00 Ticho kostela promlouvá, prohlídka kostela, rozhovory, křesťanské texty a písně

KOSTEL SV. JANA KŘTITELE, KLUKY

17:45-18:00 Ticho kostela promlouvá, prohlídka kostela, příležitost ke ztišení, meditaci, modlitbě

18:00-18:10 Slavnostní zvonění – hlas starého zvonu

18:15-18:45 Komentovaná prohlídka kostela a povídání o sv. Janu Křtiteli

18:45-19:00 Komentovaná prohlídka věže a náhrobních kamenů

19:00-19:30 Komentovaná prohlídka kostela

V průběhu celé akce probíhají soutěže a budou znít písně v podání Lucie Snižkové

KOSTEL SV. BONIFÁCE, LOCHY

18:00-22:00 Historie kostela a místa – v průběhu večera Mgr. Ing. Josef Poživil

ZÁMECKÁ KAPLE SV. FLORIÁNA, HRABĚŠÍN

18:00-20:00 Prohlídka kaple, příležitost k meditaci za doprovodu liturgické hudby

Tábor Slunečního kmene

Kluci ze Slunečního kmene vyrazí na tábor ve dnech 1. – 10. července. Přihlášky posílejte do 26. června náčelníkovi Jirkovi Cornstalkovi Karelovi na e-mail jirakak@seznam.cz. Místo pobytu bude ještě upřesněno, přihlášení o něm budou informováni e-mailem, stejně jako o dalších podrobnostech.

-red-

Chaloupka družiny Concordia

Chaloupka družiny Concordie proběhne ve dnech 15. – 23. července na faře v Březí u Osové Bitýšky. Podrobnější informace dorazí členkám družiny e-mailem. Přihlášky shromažďuje náčelnice Pocahontas (Terka Cinerová) do 30. června na e-mailu concordia.vedeni@gmail.com. Těšíme se na vás. ☺

-red-

Farní příměstský tábor

Pro děti od 6 let farnost již tradičně pořádá „příměstský“ tábor v klášteře svaté Voršily a na klášterní zahradě. Letos se bude konat v termínu 15. – 19. srpna. Garantem programu je Patricie Koubská, jeho obsahem budou nejrůznější hry, kreativní aktivity a zábavné katecheze. Program bude pro děti připraven každý den od 8:00 do 16:00, v jeho rámci bude zajištěno i občerstvení a oběd. Cena za osobu je stanovena na 1000 Kč. Přihlášku najdete níže, můžete ji vyplněnou odevzdat katechetům či v kanceláři arciděkanství, případně naskenovanou odeslat na e-mail katerina.grenarova@khfarnost.cz. Prosíme o přihlášení dětí do 30. června.

-red-

Přihláška na Farní příměstský tábor RKF - arciděkanství Kutná Hora od 15. do 19. srpna 2022

Jméno a příjmení:

Datum narození:

Bydliště:

Telefonní kontakt (zákonní zástupci):

Alternativní telefonní kontakt (babička apod.):

Onemocnění, trvalá omezení, dieta, o nichž má organizátor akce vědět:
.....

Další poznámky:

Účastník se zavazuje respektovat pravidla i harmonogram akce a pokyny vedoucího.

Souhlasím s pořizováním fotografií za účelem propagace akcí Římskokatolické farnosti - arciděkanství Kutná Hora nad rámec běžného informování o aktivitách farnosti na webu, nástěnkách a farních či diecézních médiích: ☐ ANO ☐ NE

Podpis zákonného zástupce:

Římskokatolická farnost - arciděkanství Kutná Hora je správcem osobních údajů přihlášených účastníků ve smyslu Nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR). Osobní údaje výslovně uvedené v této přihlášce zpracovává na základě jejího podání, a to jen v nezbytné míře a rozsahu za účelem realizace víkendové akce a dále po nezbytné nutnou dobu z důvodu svých oprávněných zájmů. Přístup k nim má jen příslušný duchovní správce farnosti, a osoby řádně pověřené organizací a vedením akce. Účastníci mají právo žádat o doplnění, upřesnění či aktualizaci údajů, o informaci, které jejich osobní údaje správce zpracovává, o přístup k nim či jejich kopie. Dojdou-li k závěru, že jsou údaje zpracovávány neoprávněně, mohou požádat o jejich výmaz či omezení zpracování. **Oprávněným zájmem je pořizování fotodokumentace života farnosti a přiměřené informování veřejnosti o něm.** Ve všech záležitostech osobních údajů se může obracet na pověřence pro ochranu osobních údajů, jehož kontaktní údaje jsou dostupné na www.bihk.cz/

Svatobarborské zvony a jejich cesta za „uzdravením“

O zvonech se říká, že na Zelený čtvrtek odlétají do Říma a při Vzkříšení se vrací domů. Svato-barborské zvony neodletěly, ale byly vloni v listopadu odvezeny do holandského Astenu, kde se jim věnují zvonařští mistři, aby jim navrátili původní zvuk a doplnili jejich opotřebovaná místa... Původní předpoklad byl, že se zvony vrátí na jaře letošního roku. Všichni už víme, že jaro je u konce a zvony nám stále chybí. Na jedinečný souzvuk tří svatobarborských zvonů a nového zvonu Jakub Maria si budeme muset ještě počkat.

Impulsem k celé akci byla identifikace pukliny na zvonu Ludvík. Ta byla při obhlídce ve věži viditelná v délce 55 cm na vnější straně, 46 cm na vnitřní straně zvonu. Bylo proto rozhodnuto o snesení a odvezení zvonu do zvonárny k jeho zavaření. Nákladnou a logisticky náročnou dopravu jsme využili také k odvezení zvonu Michal, který vykazoval v místě dopadu srdce na věnec zvonu výrazné výtlučky. Zvon Michal je již zrestaurován, zavařen a schopen převozu z Astenu do Kutné Hory. Čeká však na svého bratra.

Ludvík nám totiž připravil komplikaci. Cituji ze zprávy zvonaře Petra Rudolfa Manouška: „Dosud byl největším puklým zvonem v České republice klatovský Vondra (3 915 kg), kterého svařil můj děda v roce 1940. Trhlina zvonu tehdy dosahovala něco málo přes 100 cm, u kutnohorského Ludvíka je však trhlina dvojnásobná. (...) Celková délka trhliny je téměř 220 cm, což jsou 2/3 vnějšího obvodu v daném místě.“ Petr Manoušek nás dále informoval, že na místě probíhají defektoskopické zkoušky, trhlina se vybrušuje a zajišťuje proti posunu, snímají se otisky výzdoby, přes které se trhlina táhne, na zvon se osazují topné elementy a senzory, zvon se balí do izolačních rohoží, schází se odborníci a danou situaci vyhodnocují.

K nám se dostávají zatím pouze střípky dění ve zvonárně. Jisté ale je, že zvon je v nejlepších rukou a jeho obnova bude provedena k radosti všech Kutnohořanů. Na podzim se můžeme těšit na vytoužené společné zvonění Jakuba Marie, Barbory, Michala i Ludvíka.

Soňa Krejčová

Farní knihovna

Milí přátelé, dnes vám chci představit nový titul v naší farní knihovně. Je to kniha rozhovorů dokumentaristy Víta Hájka s Jaroslavem Šturmou.

Doktor Šturma je známý dětský psycholog, spolupracovník Jiřiny Prekopové, Zdeňka Matějčka a Václava Vojty z Mnichova. Po revoluci založil a vedl dětské centrum *Paprsek*, kde se spolu se svými kolegy věnoval dětem s kombinovaným postižením. Při své praxi zjistil, že právě tyto děti jsou nejméně vyhledávány k adopci či náhradní péči. V Praze vzniklo několik denních stacionářů, kde jsou tyto děti vzdělávány metodou montessori pedagogiky, která je doplněna pohybovou metodou doktora Vojty. Děti tak mohou zůstat ve svých rodinách a není potřeba je umisťovat do ústavů. Problém však přetrvával po dokončení školní docházky. Proto se část ►

Šturmových kapacit začala soustředit na mladé dospělé a dospívající, aby se o sebe dokázali postarat, až už jejich rodiče nebudou mít síly na péči—například v chráněném bydlení. Souběžně vzniklo v *Paprsku* centrum pro přípravu žadatelů o osvojení nebo pěstounskou péči. Probíhá formou přípravných kurzů, doprovázení a psychologických vyšetření.

S8m autor se spolu se svou manželkou, zdravotní sestrou, ujal chlapce s cystickou fibrózou, který ve 14 letech nemoci podlehl. Přibyl do rodiny k dalším vlastním pěti dětem, o které se vzhledem k autorovu pracovnímu vytížení starala především maminka.

V úvodu knihy autor vzpomíná na svoje dětství, studia a na cestu k psychologii. Jeho velkým koníčkem bylo studium cizích jazyků a velká láska k Itálii. Uvažoval proto o kariéře překladatele a lingvisty, ale studium filosofie musel ukončit a finančně přispět k zabezpečení své původní rodiny. Začal pracovat v psychiatrické léčebně jako vychovatel a pečovatel. Dalším příspěvkem na cestě k psychologii bylo seznámení s dominikánem Metodějem Habáněm.

V roce 1968 se náhodně dostal do své oblíbené Itálie, kde poznal dílo Chiary Lubichové a stal se fokolarínem.

V dalších kapitolách se autor snaží čtenářům přiblížit podstatu a zákulisní práce dětského psychologa. Věnuje se problémům dnešní doby, výchově dětí v rodině a ve škole, pohledu na partnerství, manželství a rodinu, a také tomu, jak přijmout postižené nebo nechtěné dítě a vztahu psychologie a křesťanství.

Nyní doktor Šturma navštěvuje Itálii často, neboť je členem Papežské akademie pro život, založil Jan Pavel II. Zde se podílí na řešení problémů etiky, zaměřené na ochranu a podporu života. Sem je zahrnut i problém eutanázie nebo propojení etiky, umělé inteligence a robotiky.

Na konci knihy se čtenář seznámí s pohledem členů rodiny, kolegů i klientů na autorovu osobnost.

Kniha se velmi dobře čte a mnoho zajímavého pro rodiče, prarodiče a pro všechny, kdo pracují s dětmi. Můžete si ji zapůjčit spolu s dalšími knihami v naší knihovně při nedělní farní kavárně, kdykoli v pracovní době kanceláře nebo po dohodě se mnou na telefonu 602 842 013.

Milena Pfafrová

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Poslední setkání pastorační rady farnosti pod vedením P. Jana Uhlíře se uskutečnilo ve čtvrtek 26. května. Začalo tichou adorací ve farním kostele. Následovala diskuse v neformální atmosféře, která byla podpořena milým občerstvením, které zajistila Monika Trdličková.

Hovor se samovolně stočil k otázce Janova odchodu do jiné farnosti a zejména k tomu, jak jsme vnímali komunikaci této informace. Zaznívaly hlasy pro větší transparentnost a v pravém smyslu synodalitu nejen v těchto procesech v církvi. Proti samotné skutečnosti změny na místě správce naší farnosti však nikdo nic nemátl; i když osobně všichni vnímají, že to není a nebude snadné rozloučení.

Dále se P. Jan každého z přítomných zeptal, co ve farnosti považuje za pastoračně smysluplné, za čím si stojí a co by rád uchoval do budoucna, případně kde vidí rezervy. Několikrát zazněla pozitivní reflexe otevřenosti našeho společenství, kostela i fary, podpory sounáležitosti, zapojení dobrovolníků, důležitosti malých společenství a péče o ně, mezi členy pastorační rady také panuje obecná podpora kurzů Alfa, ale i většiny dalších aktivit, které zajišťují pestrou nabídku pro široké spektrum lidí. Rádi bychom rozvíjeli synodální způsob života farnosti, odstraňovali ►

bariéry nejrůznějšího typu. Zároveň si uvědomujeme, že ačkoli se farnímu společenství daří tyto hodnoty rozvíjet, máme v nich i řadu nedostatků a rezerv, které chceme postupně odstraňovat.

Setkání se v hovoru a přátelském rozpoložení protáhlo do pozdních večerních hodin. Příští schůzku svolá již nový duchovní správce farnosti, P. Vladimír Brokeš.

-red-

ZE SEDLECKÉ FARNOSTI

Koncert, svátost biřmování a modlitba za sestru Kláru

Milí čtenáři Zpravodaje, moje první pozvánka je na neděli 5. června na koncert skupiny Rytmig (scholy od Svatého Ignáce v Praze). Uskuteční se v 16:00 v sedlecké katedrále.

Velice ráda bych vás pozvala na mši svatou do katedrály Nanebevzetí Panny Marie a svatého Jana Křtitele v neděli 19. června v 9:30, při které bude otec biskup Josef Kajnek udílet svátost biř-

mování 16 lidem z našich farností. Po mši svaté je plánováno agapé na farní zahradě, na které jste také srdečně zváni.

Další pozvánka je hodně osobní: naše dcera Klára (jak si přečtete v rozhovoru na straně 13) bude skládat v sobotu 2. července ve španělském Leónu věčné řeholní sliby. V 18:00 za ni a za její povolání bude v Sedlci sloužena mše svatá. Budeme rádi, když se k modlitbám také připojíte.

Ludmila Cinerová

S VELKOU RADOSTÍ VÁM OZNAMUJI,
ŽE
**2. ČERVENCE 2022
V 17 HOD.**
SLOŽÍM
**SLAVNÉ
SLIBY**
V KLÁŠTEŘE BENEDIKTINEK
SANTA MARÍA DE CARBAJAL
VE ŠPÁNĚLSKÉM LEÓNU
BUDU MOC VĚDNĚ ZA VAŠE
MODLITBY!
Doufáme, že bude možné sledovat
slavnost přes internet.

Klára Cinerová

Nabídka knih v sedlecké katedrále

Jak je mým zvykem, přináším vám nabídku knižních novinek. Vím, že kutnohorská farnost disponuje kvalitní farní knihovnou, ale některé tituly je dobré mít doma, vracet se k nim – a také podpořit vydávání křesťanské literatury. V nabídce máme mnoho zajímavých titulů pro děti, které mohou být krásných dárkem nejen k prvnímu svatému přijímání, ale také třeba za vysvědčení (už večerníček o klukovi z plakátu hlásí „za dobré vysvědčení knihu“ – a já se přidávám).

Známý spisovatel Bruno Ferrero připravil pro děti tituly *Zdrávas, Maria, Otče náš, Vyprávěj mi o svatém přijímání, Vyprávěj mi o Desateru* a teď nově také *Věřím*. Pro zvědavé školáky vydalo nakladatelství Paulínky knížku *Misál pro děti: Když mši rozumíš, tak se nenudíš!* Vybírám z její anotace: „Misál pro děti ocení hlavně zvědaví školáci, kteří už umí číst a dávno vyrostli z obrázkových misálků. Mnohdy se totiž při mši hrozně nudí, protože moc nechápu, co se při ní děje a proč. Misál nabízí celý průběh mše svaté, co říká kněz i co odpovídají věřící, a k tomu ještě stručné vysvětlení gest, symbolů a záhadných slov, s nimiž se při mši můžeme setkat. Bludištěm všech těch záhad nás provádějí komiksové postavky Tomáš a Sofie: vysvětlí dětem i takové věci, které nevědí ani jejich rodiče!“

Skvělá knížka pro děti, které si moc neví rady se svátostí smíření, je titul *Jáchym a Desatero* od Brigitte Endressové. Anotace o ní uvádí: „Desetiletý Jáchym do- ►

stal za úkol naučit se Desatero a pochopit, k čemu je dobré. Jenže nějaká příkázání pro něj nejsou zdaleka tak zajímavá a zábavná jako model letadélka, který chce spolu se svým dědou v nejbližších dnech postavit. A vůbec, proč by mu měl Bůh pořád něco prikazovat? Naštěstí je tu dědeček, který Jáchymovi ukazuje, že stavět letadélko bez návodu a žít bez Desatera je v leccm velmi podobné. “Titul mohu osobně vřele doporučit, vnouček z něj byl nadšený!

A také něco pro dospělé čtenáře. Autor knih *Jezuitský návod (téměř) na všechno a Jezuitský návod na modlitbu* připravil další titul *Modlitba pro začátečníky i mirmě pokročilé*. Naposledy cituji z anotace: „Jak se „správně“ modlit? Je nejlepší růženec? Adorace Nejsvětější svátosti? Nebo snad četba Písma? A co modlitba vlastními slovy? Podle jezuitů Jamese Martina je správný způsob ten, který nám vyhovuje nejlépe v daném čase a na daném místě. Bůh nám totiž vychází vstříc právě tam, kde se nacházíme. Držíte-li v ruce tuto knížku, znamená to, že jste setkání s Bohem v modlitbě otevření.“

Během pár dní budeme mít na skladě velice oblíbenou knížku *Evangelium na každý den*, tentokrát už na rok 2023. Zároveň s tímto titulem přicházejí do prodeje i stolní kalendáře na rok 2023.

Přijďte si vybrat. ☺ A pokud jste některý titul v katedrále v Sedlci nenašli, nebojte se mi napsat nebo zavolat (cinerova@sedlec.info tel: 731 604 760) – na skladě mám knížek velké množství, v katedrále není vše možné vystavit. Ráda vám knihu připravím k vyzvednutí v katedrále či v sedleckém Infocentru, případně doručím i jinam.

Pokud vás nezaujala nabídka knížek, třeba to budou ikony, jejichž prodejem podporujeme sdružení Podané ruce (pokud byste chtěli ikonu s konkrétním svatým a v katedrále ji nenajdete, opět se klidně ozvěte, ráda zajistím), nebo dobroty od sester trapistek z kláštera v Poličanech (jsou za podporu prodeje jejich výrobků velice vděčné a my si díky nim můžeme pochutnat na skvělé čokoládě, sušenkách či mléčných krémech).

Ludmila Cinerová

Nesynodální hlasování v kapli

Sobotní večerní mše v Sedlci nepatří mezi ty nejnavštěvovanější, a proto se dlouhá léta slavily v kapli katedrály. Pandemická opatření nás přiměla jejich slavení na čas přesunout do hlavní lodi. Před pár týdny jsme se opět přesunuli do kaple, což s jistým zpožděním vyvolalo požadavek na návrat do katedrály. Argumenty obou stran znějí logicky a oprávněně. Obě strany upozorňují, že pokud nebude po jejich, nebudou se moci nadále slavení zúčastnit.

V rámci otevřenosti přiznávám, že jsem pohrdl synodální cestou hledání správného řešení v modlitbě, vzývání Ducha svatého a dialogu zainteresovaných a místo toho jsem nechal v sobotu večer prostě znovu hlasovat. Výsledek byl naprosto zdravující.

Tímto oznamuji všem čtenářům, že sobotní večerní mše svaté budou i nadále slaveny v kapli katedrály.

P. Pavel Tobek

CÍRKEVNÍ GYMNÁZIUM V KUTNÉ HOŘE

Jaro na církevní gymnázium přineslo doslova maraton událostí. Možná se mi ani nepodaří přiblížit vám vše prožité, protože čas běží jako voda, ale to ostatně není cílem tohoto článku. Máme radost z nově přijatých studentů, kteří byli vybráni z bezmála stovky zájemců o naši školu. Kromě budoucích primánů škola přijala šest ukrajinských studentů a zároveň otevírá adaptační skupinu pro ukrajinské děti. ►

Dále se nám podařilo prohloubit spolupráci mezi studenty a spolkem absolventů Ursulus, který si připravil akci *Do čeho se zakousneš?* pro studenty volící si předmětové semináře. Možnost poradit se o volbě studijních oborů a o budoucí pracovní kariéře využilo na šedesát studentů.

Naši maturanti zdárně propluli meandry závěrečného úseku studia – zvládli slohové práce, didaktické testy i ústní část maturit, při které je z pozice předsedy komise provázel kutnohorský rodák a hradecký učitel Jan Trdlička. V posledním květnovém týdnu maturanty čekala netradiční kombinace, za prvé předávání maturitních vysvědčení, a za druhé, kvůli covidu odložený, maturitní ples. Zábava začínající nezvykle za světla přinesla řadu brilantních tanečních i gymnastických vystoupení, perfektně nacvičený nástup čerstvých absolventů ve stylu *Mamma mia* a poté několik naplno protančených hodin.

Maturanty nejen u vesla vystřídají budoucí maturanti, nyní septimáni. Ti se chystají podobně jako tercie a kvarta na vodácký kurz na Sázavě. V běhu jsou také projektové dny: Anglický den, Frankofonní den, Den UNESCO a Dny pro duši.

Na začátku června se bude konat jarní koncert, na který si vás dovoluujeme pozvat 7. června od 17:00 v klášterním kostele. Ředitel Jiří Vojáček přišel s návrhem pozvat po koncertě do školy rodiče studentů na neformální setkání na školní zahradě, protože podobná akce v kalendáři školy chyběla již řadu měsíců a setkání podpoří komunikaci mezi rodiči a školou.

Sladkou tečkou na závěr školního roku bude, kromě nějakého toho zmrzlinového poháru za vysvědčení, ředitelské volno 30. června. Den navíc po složitém školním roce, ve kterém ještě v těchto dnech čekáme na resumé, kdo bude kormidlovat školní loď po prázdninách, jistě přijde všem studentům i zaměstnancům vhod.

Marie Knappová

CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA SVATÉHO JAKUBA

V březnovém čísle zpravodaje jsme vás informovali o snaze o proměnu zahrady mateřské školy. Naším cílem je vytvořit jednotnou koncepci zahrady, kterou bychom mohli společně s rodiči přetvářet v místo, kde se budeme moci společně potkávat. Protože tento úkol je finančně náročný, zažádali jsme o grant *Nadací Proměny*. Z 39 žádostí byl náš projekt vybrán mezi pět nejlepších, a získáváme tak plnou finanční i odbornou podporu v programu *Zahrada hrou 2021*.

Přemýšleli jsme také, jak se zapojit do pomoci ukrajinským uprchlíkům. Protože ve školce nemáme žádnou volnou kapacitu, abychom mohli přijmout předškoláky z Ukrajiny, nejdříve jsme se snažili alespoň materiálně pomoci městu vybavit adaptační skupinu. V dubnu nás oslovil kazatel Jakub Ptáček z církve bratrské, jestli bychom pomohli s adaptační skupinou. Naše pomoc spočívá v zastřešení adaptační skupiny školskou organizací a také ►

v ekonomické a mzdové agendě. V adaptační skupině pracují jak české, tak ukrajinské učitelky. Cílem je poskytnout dětem zázemí, prostor na osvojení základů češtiny a adaptaci v nové zemi. Zároveň jde o pomoc maminkám, které mohou získat práci. Projekt a s ním spojená finanční podpora bude probíhat do konce srpna 2022.

Na začátku května proběhlo přijímací řízení. Obdrželi jsme 39 žádostí, stejné číslo jako loni, jen s rozdílem, že letos máme pouze 8 volných míst. Příští rok bude situace daleko příznivější, do školy bude odcházet přibližně 25 dětí.

Tento týden máme ve školce již tradiční *Týden v přírodě*. Letos jsme se inspirovali Večerníčkem. Každý den za dětmi přichází postava z večerníčkových pohádek. V pondělí přišel za dětmi Krakonoš a hledali jsme poklad na Kaňku. V úterý to byl Rákosníček u Vrchlice, ve středu výlet do Kouřimi do skanzenu za pohádkou Chaloupka na vsi. Ve čtvrtek jsme se vypravili do Malešova a v pátek zakončili naše putování návštěvou zámku Kačina.

Rádi bychom vás pozvali na bohoslužbu na závěr školního roku. Bude se konat 15. června v 15:30 v klášterním kostele. Následovat bude zahradní slavnost na zahradě školky. Jste srdečně zváni.

Barbora Křivohlavá

NAPSALI JSTE...

Vikariátní setkání mládeže

V sobotu 14. května se na arciděkanství sešli mladí z kutnohorsko-poděbradského vikariátu. Po úvodní modlitbě a seznamovací hře následovalo povídání P. Tomáše Hoffmanna o vztazích. Osobně mě zaujala například myšlenka o čtyřech rovinách vztahu: k Bohu, k druhým, k sobě samotnému a ke světu (k tomu, co bylo stvořené a určené pro člověka). Všechny tyto úrovně by měly být pro zdravé vztahy nějak vyvážené, a dá se to využít i v rámci zpytování svědomí. Po povídání následovala tmelící hra s klubkem, kdy jsme měli vzpomínat na společně prožité chvíle, což byl někdy trochu oříšek, vzhledem k tomu, že tam byli i lidé, se kterými se moc nesetkáváme, ale nakonec jsem byla mile překvapená, kolik společných zážitků se našlo. 😊 Celé setkání se moc vydařilo a už se těším na další. ☺

Terka Cinerová

Zakládací výlet nového společenství dětí

O šesté neděli velikonoční odpoledne jsme vyrazili na naši první výpravu se společenstvem. Sešli jsme se na nádraží a vlakem dojeli do Zbraslavic. Pan Drahota nám dovezl kola a helmy autem. Odtud vyrazilo na kolech nás 12 dětí za doprovodu Lucky Jandajskové, Maky Šustkové a dospělých Kristýny Drahotové, otce Uhlíře a Radka Dupala.

Kolem Vidláku jsme dojeli na chatu k Drahotům, kde jsme si opekli buřty. Připojila se k nám i Zuzka se zlomenou rukou. Povídali jsme si o svaté Ritě. Rita je zkráceně Margarita a česky Markéta. Zahráli jsme si hru o svaté Ritě a „na klaněnou“. Pak jsme jeli přes Bahýnko a po červené kolem Sionu do Malešova. Tam jsme se rozloučili s Maky a s Matějem a pokračovali po mlýnech. Cestou jsme se pomodlili u Božích muk a nakonec šťastně dojeli na arciděkanství.

Na výletě se mi nejvíc líbilo, jak jsme opékali buřty a když jsme jeli z velkých kopců.

Julie Vaňková

Držet se s ostatními

Při mši svaté, kdy děti přistupovaly k prvnímu svatému přijímání, se otec Jan zeptal, co musí dělat a mít člověk, který se vydává na nějakou cestu. Úplně první dětská odpověď zněla: „Držet se s ostatními.“ Jelikož se tentokrát jednalo o životní cestu do nebe, přišlo mi to více než výstižné. ►

Hodně se teď mluví o tom, kolik lidí věří v Boha, ale o církev nestojí. A toto jednoduché vyjádření je úžasný argument. Často užíváme výraz společenství, spolčo, farnost, farní rodina, církev, ale *držet se s ostatními*, kteří se snaží jít stejným směrem, mi připadá nejsrozumitelnější.

Co na tom, že se někdo opírá o hůl a druhý běží vpředu, či pobíhá sem a tam, aby se nenudil? Co na tom, že někdo nese batoh zásob pro sebe i ostatní a druhý se nechá samozřejmě krmit? Co na tom, že jednomu připadá některý nápad geniální a druhému je protivný? To přece není to nejdůležitější. Nikdy nevíme, kdy se role promění. Nikdy nevíme, kdo nás chytí za ruku, až nám nohy sklouznou po kameni. Kdo nám řekne důležitá slova, když nebudeme chtít jít dál. Kdo se pro nás vrátí, když se ztratíme. Kdo nás opraví, když se budeme mýlit.

Hodně toho nevíme, ale víme, že nejsme sami. Jsme mezi „blahoslavenými, kteří jsou pozváni k hostině Beránkově.“

Marie Macková

ROZHOVOR S KLÁROU CINEROVOU

Klára Cinerová se před devíti lety vydala ze své rodné sedlecké farnosti do španělského Leónu, do kláštera Santa Maria de Carbajal, aby zde rozpoznala své povolání stát se benediktinkou.

Tato část její cesty je nyní u konce: v sobotu 2. července složí slavné sliby a natrvalo spojí svůj život s touto komunitou.

Klárko, jak ses vůbec do Leónu dostala, proč sis vybrala toto místo a komunitu sester benediktinek?

To jsem nebyla já, kdo si vybral tuto komunitu ve Španělsku, to Pán mi ji vybral! ☺ Benediktinské komunity mají tu zvláštnost, že fungují jako samostatné rodiny, a naše povolání je do konkrétní rodiny, ne k benediktinskému charismatu. Z vlastní zkušenosti můžu říct, že v sobě máme hodnoty benediktinské spirituality jakoby přednastavené a v komunitě je postupně objevujeme.

A jak jsem se dostala zrovna do Leónu? V roce 2012 jsem byla jako dobrovolnice v ubytovně pro poutníky, kteří jdou do Santiaga de Compostela, a tu ubytovnu spravují právě sestry benedik-

tinky. Postupně jsem se s nimi seznámila a poslední týden mého pobytu ve Španělsku mi nabídly, abych strávila pár dní s nimi a poznala, jak žijí. A během této zkušenosti jsem se cítila jako doma, měla jsem pocit, že toto je moje místo...

Jak vypadalo tvoje duchovní hledání a rozhodování? Jaký mělo vliv a co v něm pro tebe bylo důležité?

Myslím, že to nejdůležitější pro mě byla modlitba. Už od doby dospívání jsem se modlila, abych správně rozpoznala Boží vůli pro svůj život a abych byla otevřená přijmout to, co pro mě Pán má připravené. Jsem z velké rodiny, mám moc ráda děti, takže vidina života v manželství mě lákala, ale zároveň ►

jsem se nebránila ani představě zasvěceného života. I když musím přiznat, že mi byl vždycky bližší život aktivní, spíše apoštolský než kontemplativní. Bylo to ale hlavně proto, že jsem kontemplativní život neznala a měla jsem o něm předsudky.

To, co jsem zažila těch pár dní v Leónu, které jsem strávila s komunitou sester benediktinek, pro mě bylo překvapení. Nečekala jsem, že by se mi něco takového mohlo líbit. Možnost poznat, jak se žije v klášteře, mi hodně pomohla v mém rozhodování.

Po tomto prvním kontaktu jsem začala proces rozlišování, při kterém mě doprovázela sestra Ernestina, současná Matka představená naší komunity. A to je další důležitý pilíř: duchovní doprovázení. Nemusí to být vždycky kněz, ale je dobré, když máme někoho, s kým můžeme porovnat naše názory, sdílet otázky a pochybnosti... Navíc, ten druhý

nám nabízí jinou vizi nás samých; bez konfrontace s ním si můžeme spoustu věcí nalhávat.

Osobně mi duchovní doprovázení moc pomohlo, když jsem měla různá období pochybností po vstupu do kláštera. Díky tomu, že jsem všechno sdílela se svou novicmistrovou, jsem ve svém povolání vytrvala.

Co vidíš jako podstatné pro svůj duchovní i „lidský“ život, když se ohlídněš do doby, kdy jsi žila v Nových Dvorech a Kutné Hoře?

Jsem moc vděčná Pánu za to, že jsem se narodila v křesťanské praktikující rodině a vyrůstala jsem obklopená věřícími kamarády, ať už na Concordii nebo později na spolčů. Díky tomu pro mě byla víra nepostradatelnou a „normální“ součástí života. Myslím, že v dnešní době, kdy se křesťanství moc nenosí, je život ve společenství velmi důležitý. ►

Jak bys nám představila svoji rodinu, tedy komunitu sester, se kterými žiješ? Kolik vás je, čím se zabýváte, jaké máte poslání, jak ho naplňujete ve všedních i slavnostních dnech?

V současnosti je nás 13 sester. Máme jednu postulanku, která je se svými 34 lety nejmladší členkou komunity, nejstarší sestra je 90 let. Jak vidíte, žijeme společně několik generací a jsme velmi rozdílné, a to je právě na komunitním životě to hezké: jak nás k tomu vybízí papež František, učíme se vzájemně si naslouchat, propojovat moudrost starých sester s energií a nadšením nás, mladších, a je to moc obohacující.

Náš každodenní život probíhá mezi modlitbou, prací, studiem a časem, který trávíme společně. Denní modlitba hodin (breviář) určuje náš harmonogram. Modlíme se ji sedmkrát denně, a to je naše hlavní poslání v Církvi: chválit Boha a svěřovat mu celé lidstvo. Důležitou součástí dne je také Lectio Divina, rozjímavé čtení Bible, kterému věnujeme každý den dvě hodiny. A samozřejmě slavení mše svaté.

Typickou aktivitou benediktinů je pohostinnost. My máme hned tři druhy: ubytovnu pro poutníky, která funguje hlavně díky dobrovolníkům, hotel, který my přímo nespravujeme, ale máme v něm na starosti praní a žehlení ložního prádla, a potom máme část kláštera rezervovanou pro lidi, kteří chtějí strávit několik dní v tichu, sdílet s námi liturgii, udělat si duchovní cvičení apod.

Také siujeme a vyšíváme zejména kněžské ornáty a další liturgické oděvy. A pořádáme vzdělávací kurzy, online i prezenční (hlavně s biblickou tematikou, také např. o gregoriánském chorálu, mezináboženském dialogu...).

Čím přispíváš ty osobně? Jaké své dary rozvíjíš, jaké máš úkoly a jak se ti daří je naplňovat?

Já mám na starosti hudbu v liturgii, ten „dům pro hosty“, sociální síť a pomáhám s poutníky (a všude, kde je potřeba ,

jak už to ve velkých rodinách bývá ☺). Život v komunitě je hezký právě v tom, že každá máme od Pána nějaké dary a vzájemně se doplňujeme. Mám radost, že můžu pokračovat a rozvíjet se v hudbě a v cizích jazycích, které mě provázely od mala. Také jsem ale třeba objevila, že mě velmi naplňuje péče o staré sestry.

Co bys nám poradila, abychom se naučili lépe modlit a zejména lépe čerpat z daru eucharistické adorace?

Myslím, že každý člověk má svoji cestu modlitby a je dobré, když se nechá vést Duchem svatým. To, co jednomu pomáhá, jinému možná nic neříká... V klášteře jsem se naučila, že se nejedná o to, rozkouskovat den mezi modlitbu, práci a jiné činnosti, ale žít v atmosféře modlitby v každém okamžiku. Jak? Prožívat naplno to, co zrovna dělám. Ježíš o sobě říká: „Já jsem Cesta, Pravda a Život“, takže když žijeme intenzivně a pozorně každý moment, jsme s Pánem a v Pánu.

Eucharistická adorace je určitě znamením tohoto času, přitahuje i spoustu mladých lidí, a to je opravdu požehnání. Podle mého názoru je důležité, aby v centru byl Ježíš a ne my, abychom adoraci nepoužívali jen jako příležitost k vylištění svých problémů, ale abychom se vystavili Božímu pohledu a nechali se jím přetvářet.

Já bych každopádně také ráda všechny pozvala k častému slavení liturgie, nejen mše svaté, ale také k modlitbě breviáře. Podle konstituce Sacrosanctum Concilium z II. vatikánského koncilu je liturgie „vrchol, k němuž směřuje činnost církve, a zároveň zdroj, z něhož vyvěrá veškerá její síla“. Denní modlitba hodin je oficiální modlitbou církve a jsou k ní zváni všichni pokřtění. Je založená na Božím slově, které je živé a mocné, a aktualizuje tajemství smrti a vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista.

V dnešní době existují i aplikace, díky kterým je modlitba breviáře velice snadná. A myslím, že kdo k ní jednou přičichne, už ji neopustí. ☺ ►

V tuto chvíli jsi uprostřed příprav na slavnost skládání slavných slibů. Co je hlavním obsahem tohoto obřadu? Jak bude probíhat? A jak se na něj připravuješ?

Slavné sliby budu skládat při mši svaté, kterou bude slavit biskup naší diecéze, i když vlastní slib budu skládat do rukou Matky představené a komunity. Jak ustanovuje svatý Benedikt ve své Řeholi, sepisujeme listinu, kde slibujeme stálost, změnu mravů a poslušnost (nejsou to tedy klasické sliby poslušnosti, čistoty a chudoby, i když čistota a chudoba jsou zahrnuté ve slibu změny mravů, který znamená „žít jako opravdový mnich, žít podle Řehole“). Po přečtení a podpisu této listiny zazpívám u oltáře verš „Přijmi mě, Hospodine, podle svého slibu, abych byl živ, mou nadějí nezklam“. Pan biskup se nade mnou potom modlí krásnou zásvětnou modlitbu a následně mi spolu s Matkou představenou předá prstýnek, vymění mi bílý závoj za černý, dostanu breviář, Řeholi a chórový oděv. V poslední části mi sestry z komunity, na znamení, že mě přijímají mezi sebe, dají objetí.

Jak se připravuji? Hlavně tím, že se těším. ☺ Překládám zasvěcovací rituál do češtiny, a to mi pomáhá k hlubšímu po-

chopení jeho smyslu a vychutnávání jeho bohatství.

Tvoji nejbližší se za tebou při této příležitosti vypraví osobně. Bude-me mít i my, kdo zůstaneme doma, možnost nějak se s tebou spojit a na dálku se zúčastnit této slavnosti?

Určitě se se mnou můžete spojit v modlitbě, to je ta nejlepší forma! Také se pokusíme slavnost streamovat a potom udělat i nějaké kratší video s českými titulky.

V sedlecké katedrále bude v den Klá-řiných slavných slibů slavena mše svatá za ni a za její povolání, viz pozvánka na str. 9 – pozn. red.

Máš na srdci nějaký vzkaz pro ty, kdo budou tento rozhovor číst?

Ráda bych na závěr srdečně pozdravila otce Uhlíře, otce Tobka i všechny farníky. S vděčností vzpomínám na místa, kde jsem strávila dětství a mládí, a na lidi, se kterými jsem je strávila. Přeji vám, abyste vnímali svou víru jako vzácný dar, který nám byl dán, a abyste ji žili s radostí a opravdovostí. Modlím se za vás!

-red-

ROZHOVOR S KATEŘINOU GREVAROVOU

Katka Grenarová se na začátku května vypravila do Španělska na camíno, poutní cestu do Santiaga de Compostela, ke hrobu svatého Jakuba. Vyrázila pěšky z Leónu a do cíle ušla asi 315 kilometrů.

Jak dlouho v tobě zrála myšlenka na pouť do Compostely a proč ses rozhodla se na ni vydat?

Nevím, kdy jsem o caminu poprvé slyšela, ale někdy z období studia na vysoké škole si pamatuji předsevzetí, že se na něj chci vydat. Pěších poutí jsem podnikla několik, zejména před lety s naším společenstvím mládeže. Camino de Santiago jsem ale považovala za takovou pouť par excellence, mekku každého „správného“ poutníka. ☺

Touha vydat se na cestu v průběhu času střídavě slábla a sílila; nějakou dobu jsem si představovala, že vyrazíme společně s Tondou, mým manželem, nebo s někým z přátel. Minulý rok jsem ale pochopila, že je to *moje* přání a moje potřeba, a že se na pouť musím vydat sama za sebe. Nebylo to pro mě úplně lehké, ale pomohla mi v tom moje sestřenka, která takto putovala právě loni, v neposlední řadě otec Jan, který mě podpořil, a hlavně moje rodina, která mi dala ten prostor skutečně odjet. Snad cítili, že z toho taky budou mít užitek. ☺

Na začátku cesty jsi navštívila Klárku Cínerovou v Leónu. Co tě zaujalo v klášteře, kde žije?

Překvapilo mě, jak velký ten leónský klášter sester benediktinek je. Mají opravdu rozsáhlý areál, ve kterém se toho děje spousta, jak Klárka naznačuje na některé z předešlých stránek.

Ale co mě nejvíc zaujalo nebo oslovilo, je Klárka samotná. Známe se od dětství a myslím, že můžu říct, že jsme si blízké; hlavně při studiích v Brně jsme spolu trávil dost času. Teď už jsme spolu ale dlouho pořádně nemluvily. Když jsem přijela do Leónu, měla na mě skoro celý den, ukázala mi klášter a měly jsme prostor na pořádný rozhovor. Měla jsem radost nejen ze setkání s ní, ale také z toho, že jsem mohla pocítit, že je na svém místě a že je opravdu šťastná. Je to pro mě důležité svědectví o smysluplnosti zasvěceného života, o Božím vedení a také o tom, že patřím do skutečně živého společenství, ve kterém můžeme roz-

víjet své dary pro dobro ostatních – i když žijí na druhém konci Evropy nebo kdekoli jinde.

Jaká byla tvoje očekávání a jaká realita pouti?

Snažila jsem se od pouti nic nečekat, být otevřená tomu, jaká bude a co mi přinese. Mezi poutníky se říká, že camino ti nedá to, co chceš, ale to, co potřebuješ. Potvrdilo se to i mně, i když jsem šla krátkou etapu a byla na cestě jen dva týdny, takže jsem z opravdového zážitku poutníka jen ochutnala. (Oficiálně začíná tato trasa už na francouzské straně Pyrenejí a měří víc než 750 kilometrů).

Měla jsem samozřejmě nějaký plán, ale docela rychle jsem zjistila, že na pouti je nejlepší nechat se vést tím, co přijde. Prostě jen hledat další šipku a jít dál. Camino je velmi dobře značené, žluté šipky jsou vždy v dohledu, takže brzy se dostanete do takového zvláštního spojení s cestou a spoléháte se na to, že vás doveče tam, kam má. A kolem jsou vždycky (opravdu vždycky) lidé, kteří vám pomohou, podpoří a povzbudí vás – ať už ostatní poutníci, nebo místní lidé, kteří tvoří zázemí pouti.

Je to užasně jednoduchý princip, kterého bych se ráda držela i v „normálním životě“. Nepřehánět to s plány a více se spoléhat na to, že někde v dohledu je vždycky nějaká šipka, která mi ukáže, kam jít, a někdo, kdo mě nenechá ve štychu. Je to pro mě strašně těžké, mám ráda věci „pod kontrolou“. Zázitek camina ale trochu poodhaluje, jaká iluze to vlastně je.

Co tě pozitivně překvapilo, čeho ses třeba zbytečně bála?

Pro mě bylo nejtěžší vůbec odjet, přestat o pouti jen přemýšlet, všemožně plánovat, ale skutečně se na ni vydat. Pořád jsem viděla nějaké překážky a důvody, proč cestu odložit. A těsně před odjezdem, když už jsem měla koupené letenky, ještě zhoustly. Takže jsem se jednoduše bála toho, že dělám špatné rozhodnutí, když odjízím, hrozně jsem to ►

přečenovala. Ale když jsem se pak octla na cestě, bylo všechno tak jednoduché, najednou bylo jasné, že tam mám být.

Jak jsi prožívala skutečnost, že jsi doma nechala zbytek rodiny – dvě malé děti s manželem?

Stýskalo se mi! Ale jak jsem už říkala, věřila jsem, že z mé cesty budou mít užitek i moji blízcí, a oni to snad také tak vnímali, protože mě opravdu moc podpořili, nejen manžel, ale i rodiče a sourozenci... Jsem manželovi moc vděčná za to, že si vzal holky na starost, musel si dost změnit pracovní režim, aby to bylo možné. Dokázal to ale využít, myslím, že měli s dětmi hezký prostor, aby se navzájem užili bez toho, že jim máma pořád do všeho mluví. ☺

V rámci camina jsem ale byla docela exot, všichni poutníci, kteří se o mě dozvěděli, že jsem doma nechala dvě malé děti, na mě celkem zírali. A naprosto mi odpouštěli, že jdu jen tři sta kilometrů. ☺ Takže jsem na nás i trošku hrdá, že jsme to takhle zvládli. A že je i teď, dva týdny po mém návratu, zřejmé, že nám to prospělo.

Cestou jsi potkala řadu lidí. Co si odnášíš ze setkání s nimi?

Moje představa byla, že na pouti budu sama. Chtěla jsem být sama se sebou a s Bohem, chtěla jsem prostor pro modlitbu a pro promýšlení toho, co mi vytane na mysl – slibovala jsem si od camina, že mi pomůže pojmenovat si nějaké zásadní otázky nebo dokonce najít odpovědi. S každým dalším dnem na cestě se tento prostor zmenšoval a pokud jsem ho opravdu chtěla, musela jsem se soustředit na to, abych si ho uhlídala. Na pouti totiž lidi potkáte, a došlo mi, že by byla velká škoda se vyhýbat bližšímu kontaktu s nimi. Samozřejmě jsem pak poznala, že jsou součástí toho, co mi Bůh chce skrze camino dát.

Potkala jsem řadu lidí z různých míst, od Uruguaje po Koreu, mnoho Evropanů, samozřejmě. A ani jeden z těch, se

kterými jsem mluvila, se nepovažuje za praktikujícího křesťana. Přesto jsou na cestě, která má křesťanské kořeny a hluboký duchovní přesah. Je to vlastně logické: jsou to lidé, kteří se nespokojí s tím, co jim nabízí zaběhnutý život v práci, ve společnosti, kde žijí, a tak se vydávají na cestu, aby hledali – někteří třeba ani neví co. Bohužel to nenacházejí v církvi, není pro ně srozumitelná, nemají k ní důvěru. Ale to, že mají camino, je vlastně moc dobrá zpráva.

V řadě rozhovorů jsem byla nucená přemýšlet o svém vztahu k církvi a k tradici, o opravdovosti svého křesťanského života. A rozhovor s jiným poutníkem je k tomu skvělá příležitost, protože v něm není místo pro odsudky nebo posměšky. Zažila jsem setkání, která mi v tomto opravdu nastavila zrcadlo, a také prohloubila moji vděčnost za to, co všechno jsem ve svém životě dostala...

Čím je ti blízký svatý Jakub?

Když navážu na předchozí odpověď, jsem moc vděčná za víru ve svaté a za to, že camino vyrostlo z poznání toho, že se za nás přimlouvají a mohou nám pomáhat na našich životních cestách. To, myslím, řada poutníků už nechápe. Někteří nerozuměli tomu, proč se jdu pomodlit k Jakubovu hrobu, protože „stejně nemám jistotu, že je tam skutečně on“. Tím spíš to pro mě byl velmi silný okamžik. Je jedno, jestli v hrobě jsou fyzicky pravé ostatky apoštola, nebo ne, ale skutečnost, že máme místo, které nám připomíná jeho společenství s Kristem a to, že máme stejný příslib, je úžasný dar. Doposud jsem Jakuba vnímala jako slavného a velikého patrona naší farnosti. Od chvíle, kdy jsem se mohla modlit u jeho hrobu, je mi skutečně osobně blízký.

Co bys poradila těm, kdo se chtějí vydat na pouť k jeho hrobu?

Běžte. A vezměte si toho s sebou co nejvíce. ☺

otázky připravil P. Jan Uhlíř

V geometrii existují od starověku tři „klasické problémy“: trisekce úhlu, reduplikace krychle a kvadratura kruhu. Pomocí samotného pravítka a kružítky jsou neřešitelné. Učím o nich. A pak ještě o jednom.

Nedávno jsem si zakoupil elektrickou vysávací stěrku na okna. Byl jsem z ní nadšený, konečně někdo vymyslel něco, co usnadňuje život. Měl jsem ji ve škole, bavil jsem se o tom se svými kolegy (oceňují ji víc než kolegyně) a také s paní uklízečkou. Když jsem pro ni ukázkově umyl jedno okno, řekla mi:

„To by si mohli pořídit ti naši studenti,“ a dodala:

„Pojďte se mnou. Taky vám něco ukážu.“

Šel jsem s ní do úklidové místnosti, kde byla kromě *mnoho* jiného i bedna. „Podívejte,“ řekla a předkládala přede mě jednu stěrku na okna po druhé, celkem jedenáct. „Děti to používají na tabuli, ale neumějí s tím zacházet. Pod tabulí je pak vždycky Středozevní moře a někdy i Atlantický oceán, bílý od křídý, a já pak musím máchat a máchat hadr a je to po celé třídě.“

Hleděl jsem na tu hromadu stěrek v mém úžasu, neboť většinu z nich (sedm, v řeči čísel) jsem v uplynulých letech postupně zakoupil na Komenského náměstí. Na některých z nich byla ještě i cenovka, obvykle 47 Kč. Loni v červnu jsem si zašel do tohoto obchodu koupit zavařovací sklenici na povídla, 1,7 litru, a místní černo-vlasá paní se mě ptala:

„Takže dneska to nebude stěrka na okna?“

Sám jednu používám několikrát při každé hodině. Do třídy si беру tři věci: kalkulačku, barevné křídý a stěrku. Máme ve škole rovné hladké (keramické!) tmavězele-né tabule. Když takovou tabuli setřete houbou, trvá osm minut, než uschne, a pak jsou na ní šmouhy. Použijete-li stěrku, je to suché hned, a mnohem čistší. Samotné setření trvá (mně) 17 sekund (1 x 1 metr) nebo 23 sekund (1 x 1,2 metru) při délce stěrky 42 centimetrů. Je ale potřeba vynaložit určitou šikovnost, aby voda nekapala po setření na zem. Osvědčilo se mi pravou rukou vodorovně stírat stěrku a levou rukou zachytávat vodu, která po tabuli po setření stéká. Vysvětluju a předvádím to všem studentům, které učím... kromě toho, že mě při tom několikrát při hodině vidí. Už to víceméně umějí, jenže některé studenty (aktuálně tři třídy na našem osmitříd-ním gymnáziu) jsem nikdy neučil. Do tříd, které učím, kupuju stěrky, protože po studentech chci, aby byla tabule čistá alespoň tedy na začátku hodiny, když už si ji v průběhu mažu sám. Lidé ze tříd, které nemám, berou stěrky z těch tříd, kam je kupuju. Neumějí s tím zacházet, takže pod tabulí vzniká Středozevní moře a někdy i Atlantický oceán. Paní uklízečka jim tudíž zabaví stěrku, protože je zoufalá. Oni z nějaké *mé* třídy vezmou jinou a všichni se divíme, kam mizí všechny ty stěrky – ty, které jsem koupil, i ty, které sami studenti přinesli z domova.

Mizí do úklidové místnosti a nemá to řešení. Úmysl nás všech zúčastněných je původně dobrý – můj, studentů, i paní uklízečky. Úhrnný výsledek je ale ten, že se stěrky z Komenského náměstí přesouvají do jisté konkrétní bedny ve druhém patře našeho gymnázia. Jednomu studentovi by to asi bylo možné vysvětlit (i když by to stejně nefungovalo, kdyby například pospíchal na oběd). Mezi 240 lidmi se ale vždycky najde několik takových, kterým je to jedno.

Je to čtvrtý klasický problém: „Jak setřít tabuli, aby nevznikla louže, *když to ma-že někdo jiný?*“ Učím o něm. Uvádím ho jako příklad něčeho, co je běžnými pro-středky neřešitelné.

Celý příběh ale končí optimisticky. Pro stěrky už nemusím chodit na Komenského náměstí. Obstaral jsem si klíče od úklidové místnosti.

Václav Schuster

KALENDÁŘ AKCÍ

	04. – 12. 06.	Mezinárodní hudební festival Kutná Hora (mfkh.cz)
Ne	05. 06.	Sbírka na pastorační aktivity diecéze
Ne	05. 06.	Sklenářův den (pořádají kutnohorské neziskovky vč. charity)
Ne	05. 06.	Koncert Svatoignácké scholy Rytmig (16:00 – Sedlec)
Po	06. 06.	Modlitba za charitu (15:00 – klášterní kostel)
Út	07. 06.	Jarní koncert církevního gymnázia (17:00 – klášterní kostel)
Út	07. 06.	Mše svatá u Sv. Jakuba (18:00); mše pro děti bude 14. 06.
St	08. 06.	Setkání zástupců společenství (19:00 – arciděkanství)
Čt	09. 06.	Náboženství pro dospělé (19:15 – infocentrum v Sedlci)
Pá	10. 06.	Noc kostelů
So	11. 06.	Schůzka Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	11. 06.	Výlet společenství mládeže od 18 let na Vysokou
Ne	12. 06.	Slavnost Nejsvětější Trojice (mše svatá v 15:00 v kostele Nejsv. Trojice)
Út	14. 06.	Mše svatá pro děti a zakončení výuky náboženství (16:00 – klášterní kostel)
St	15. 06.	Zahradní slavnost mateřské školky (15:30 – klášterní kostel)
Čt	16. 06.	Adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	17. 06.	Společenství dětí od 9 do 11 let přespává na faře
So	18. 06.	Večerní prohlídka kostela v Gruntě (20:30)
Ne	19. 06.	Slavnost Těla a krve Páně (9:00 – chrám sv. Barbory)
Ne	19. 06.	Mše svatá pro děti (9:00 – chrám sv. Barbory)
Ne	19. 06.	Udílení svátosti biřmování (9:30 – Sedlec)
	20. 06. – 01. 07.	Dovolená P. Jana Uhlíře
Čt	23. 06.	Adorace (19:00 – kostel sv. Jakuba)
Čt	23. 06.	Náboženství pro dospělé (19:15 – infocentrum v Sedlci)
Pá	24. 06.	Slavnost Nejsv. Srdce Ježíšova (18:00 – klášterní kostel)
So	25. 06.	Schůzka Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	25. 06.	Setkání společenství mládeže od 18 let
Ne	26. 06.	Pouť na Nové Lhotě (11:00 – kostelík sv. Jana Křtitele)
Ne	26. 06.	Sbírka na diecézní charitu
	23. – 24. 07.	Oslava svátku sv. Jakuba a rozloučení s P. Janem Uhlířem